

בדרכו השתקנית

בשטף החיים השגור היומיומי במשק רגיל אתה לראות חברים שונים עוברים לנגד עיניך, וכאילו אינך שם לב אליהם. והנה יום אחד נעדר מישהו מתוך החבורה, נתלש מתוך הזרם, ואת המחפש אותו, חסר הוא לך. נדמה: הנה ישוב ויופיע, יעבור על ירך, ישב לאכול, יגיד לך דבר.

אף אלכס היה מאותם הבלתי-בולטים, ואולי מוטב לומר: מן המתבלטים בשתיקתם, בזרותם, בבדידותם. בא לגשר עם רבים אחרים מעולי גרמניה, מהם זרים ומוזרים בעינינו, ולא האמנו שהללו יסתגלו, ישתנו, ייקלטו בתוכנו. ודווקא אלכס המכונס ומסוגר גילה סגולה זו של הסתגלות. איש שרעים היה לפי דרכו, ונתחבר לאותה קבוצת אנשים שתקנים, בודדים מסוגו, ובכל זאת הסתגל וחי את חיי המשק כולו, לפי דרכו השתקנית.

אכן, תכונתו העיקרית: שתקנות. שמרתי איתו כמה וכמה לילות, לא פעם סיירנו בתור נוטרים את שדות המשק – הוא לא הרבה לדבר, אך לא פעם הפליא בהערה שנונה ותשובה קולעת לשאלה. בשיחה חטופה בצל שדרת בנינים, בעת מנוחה קצרה, שמעתי אותו מדבר כמה פעמים וידעתי: סובל הוא שלא מצא אחיזה בענף, שלא התקשר עדיין בכל לחיינו. אך גילה עניין בכל הנעשה במשק וקשור היה אליו על פי דרכו המיוחדת, 'הלא איכפתית' כאילו אבל איכפת היה לו ואיכפת. לא רגיל היה לשיחה ואולי גם לא האמין בה, ובקטעי מלים היתה נפסקת.

בשבתי בפינה בחדר האוכל, מחפש אני לא פעם את אלכס, ובראותי את חבריו המעטים דומה עלי: הנה ישוב ויופיע: גבוה, משכמו ומעלה, צועד בדרכו השתקנית בתוכנו.

חיים ל.